

„STRAŽA“

Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Haročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 84.

Maribor, dne 19. julija 1911.

Letnik III.

Prestolni govor.

Dunaj, 18. julija.

Člani nove ljudske zbornice so sprejeli danes vladarjev pozdrav. Dolgo pred začetkom prestolnega govora se je kar gnetlo ljudstva pred dvorom. Ljudstvo je prihajalo trumoma, vozovi so drdrali venomer sem in tja. Običajna tiha bližina cesarjevega dvora je oživela! Že dolgo pred 12. uro so pridrdrali vozovi plemstva; sprva je prišlo mnogo dam, ki so kot reprezentantinke visokega plemstva in soproge visokih funkcionarjev morale prisostvovati prestolnemu govoru.

Polagoma pa so prihajali poslanci, nekateri v slikovitih narodnih nošah, drugi v uniformah, vendar pa je prevladoval črni frak. Kmalu so bili zbrani vsi poslanci, državniki in visoki državni funkcionarji. Galerija dvorane, kjer se je vršil prestolni govor, je bila že pred 11. uro natlačeno zasedena.

Državnozborski poslanci so stali v parterju, kamor je stopilo tudi precej visokih dostojanstvenikov. Na desni strani so stali člani gosposke zbornice, večinoma uniformirani kot tajni svetniki, generali in vitezi. Na levi strani pa so stali ljudski zastopniki.

Točno ob 12. uri je dal najvišji ceremonijalni mojster znamenje, da pride cesar v dvorano. Najprej so se pokazale sence raznih ministrov, katerim je sledil ministrski predsednik baron Gautsch, ki je imel v roki rokopis prestolnega govora. Ministrskemu predsedniku so sledili člani cesarske hiše, nadvojvode in razni visoki državni funkcionarji. Neposredno pred cesarjem pa je korakal dvorni maršal z mečem v roki. Nazadnje se je prikazal cesar v spremstvu svojih akjutantov.

Z neverjetno čilostjo je korakal sivi vladar k prestolu; med tem, ko je častna stotnija „General de Charge“ oddala strele in je zabučala cesarska himna, so zaorili „slava“-klici sivolasemu vladarju. Cesar je bil vidno vzradoščen nad ovacijo. Ko si je posadil na glavo generalski klobuk, mu je izročil ministrski predsednik baron Gautsch rokopis prestolnega govora. Med splošno napetostjo je cesar s čistim, razločnim in močnim glasom prebral prestolni govor.

V prestolnem govoru je povdarjal cesar, da je stara ljudska zbornica marsikaj storila, da je pa še veliko važnih zadev, ki so ostale nerešene. „Avstrijski narodi silijo zakonodajno korporacijo k vstrajne-

mu in velikemu delu. Važna dolžnost iste je v prvi vrsti, da priskrbi državi vspešno brambno silo. V to svrhu prosi navzoče, da se naj takoj v začetku rešijo vsi načrti, ki so v zvezi z brambno reformo. V svrhu povzdige finančijelne moči avstro-ogrske monarhije naj se sprejme bančni zakon, kajti velike naloge bo imel bodoči parlament na finančnem polju. Otvoriti se morajo novi finančni viri, da more država izpolnjevati vse svoje vzvišene naloge. Zvišanje davkov in novi davki so nujna potreba. Poleg tega pa pride pred parlament v kratkem socialno zavarovanje in mnogo drugih načrtov, ki se bodo bavili edino s tem, kako dvigniti delavstvo iz njegove mizerije in mu ustvariti dobrobit. Tudi na prošnje in utemeljene želje in zahteve državnih nastavlencev se bo morala vlada v bodoče ozirati. Nadalje je velika naloga nove ljudske zbornice, da se bavi z gospodarsko politiko, v katero spada mnogo prometnih vprašanj. — Omrežje državnih železnic se mora na vsak način izdatno razširiti in nove proge naj se upeljejo. V svrhu intenzivnega razvoja pomorske trgovine in prometa je potrebno, da dela bodoča zbornica na to, da se razvoj pomorske trgovine in prometa kolikor mogoče pospeši. Glede vodovodnih zgradb v Galiciji bo dobila zbornica v kratkem od vlade tozadevne nove zakonske načrte. Vprašanje ljudskošolskega razvoja je eno glavnih in prvih vprašanj. Drž. zbor bo dobil v kratkem predlogo o ustanovitvi italijanske pravne fakultete. Na polju justične zakonodaje se bo moralo posebno delati na to, da se oskrbi reforma kazenskega prava in kazenskega reda, reforma mladiškega varstva, deloma tudi reforma civilnega prava in razbremenjenja sodišč. Da pa bo trajen mir pospeševal veliko delo ljudske zbornice, je povsem treba, da se izvrši izdatna preosnova državnozborskega poslovnika. Vladar povdarja, da je predpogoj vsega dela narodnostni mir. Sosebno skrb bo obrnila vlada na narodnostno sporazumljenje obeh narodnosti češke kraljevine. K sklepu povdarja, da so prijateljski odnosi med Avstrijo in ostalimi državami kar najboljši.

Končal je sivolasi vladar svoj govor tako-le:

„Častiti gospodje iz obeh zbornic! Ljubezen in zvestoba mojih narodov, za katerih dobrobit sem se

vedno trudil, ste me spremljali med vsem dolgim časom mojega vladanja, ki mi ga je določila previdnost in ste mi bili tolažba in opora v težkih urah. Ganjenega srca se zahvaljujem za to Vsemogočnemu, čigar blagoslov prosim za Vaše delo!“

Prestolni govor je napravil na navzoče globok vtis. Takoj na to je cesar s spremstvom med velikanskimi ovacijami zapustil dvorano, ki se je le počasi spraznila. Poslanci in drugi dostojanstveniki so živahno komentirali prestolni govor in le počasi je zavladal okrog cesarskega dvora stari mir in navadno življenje.

Slovenskim abiturijentom.

Zapuščate gimnazij, realko, vaš drugi rodni krov, poln sanj, ki so vas spremljali skozi prva mladostna leta, in stopate na široko cesto življenja. Široka je pot za razpotjem, široka in težavna, in le ti sti hodi varno po njej, ki ima železno voljo in gotov, jasen cilj pred očmi.

Nimamo lastnih visokih šol. Primorami smo iti v tujino, pred vsem na Dunaj, v Gradec in Prago. In ravno v tujini, ki ima toliko izkušnaj in nič srca za nas, je potrebno, da se združimo vsi enakomisleči pod enim krovom, ki naj nam nadomestuje domovino, ob enem pa pomaga, da postanemo res — možje.

Slovensko katoliško akademično dijaštvo vas vabi v svoja društva, vas vabi v „Danico“, „Zarjo“, „Dan“ in Slovensko dijaško zvezo, v društva, ki stavijo članom jasne cilje. Vzgojiti jih hočejo v značajne katoličane in poštivalne, nesebične, narodne delavce. Vabimo vas, ki ste si izvolili križ za zvezdo vodnico svojega življenja, da se nam pridružite. Prepričani smo, da je treba katoliškemu inteligentu dandanašnji odločne načelne vzgoje, ako hoče ostati zvest katoliškim idealom in vztrajati v mladeniški navdušenosti v boju zanje. Kje se mu nudi lepša prilika za to, kakor v družbi enakomislečih tovarišev, v društvih, kjer vlada načelno soglasje.

Delo v naših društvih je samoizobraževalno in narodno-obrambeno.

Vsa naša društva imajo bogate knjižnice, naročena so na mnogo revij in časopisov; potom predavanj pa bude zanimanje za vse najrazličnejše pojave domačega in tujega življenja.

„Bojan, kaj ne, da ne boš slušal tiste hinavce in bogokletnike?“

Podprl je glavo in se zamislil. Čemu mi pravi to? Kaj mene brigajo njih sladke besede? Ali ne ve, da sem zvest pristaš naših bogov?

„Saj me ne poslušaj!“

Sklonila se je doli k njemu in mu pogledala v oči.

„Ne boš jih!“

„Spomni se na narod, ki ga izsesavajo oznanjevalci Kristove vere. Spomni se na očeta, ki so ga umorili v Kristovem imenu. Vsega tega se spomni, Bojan, ko te bodo hoteli izpreobrniti oni — „blagovestniki.“

Pogledal jo je v obraz, ves razoran, in čital — skrb in dvom v njenih očeh.

„Kaj me ne poznaš?“

Črna slutnja je kakor gost pajčolan ovila srce stare Ziroslave. Poznala ga je: lahkomišljen in vihrav je bil zmiraj, a njegovo srce dostopno vsemu dobremu. Že večkrat so ga izkušali iztrgati, a ona ga je zmiraj obvarovala.

„Bojan, priseži zvestobo našim bogovom!“

„Čemu, mati? Saj sem jim zvest in tudi ostanem zvest!“

„Priseži!“

Lipa pred kočjo je zašumela, — in slavec je zapel.

„Prisegam, mati!“

* * *

Sedem jezdecev je v prvi polovici leta 863 dr- vilo proti Bizancu. Votlo je odmeval topot konjskih kopit po Adrianpolski cesti.

Narava je še snivala jutranje spanje. Zatrepetali so včasih listi v hladnem jutranjem pišu.

„Pri Svetovitu! Krasna polja, veličastni gozdovi!“ je zamrmral sloki jezdec Bojan. Njegovo oko se je paslo po lepih bizantinskih poljih. Veter se je igral z njegovimi kodri.

PODLISTEK.

Nove knjige.

I. Dedeček je pravil . . . I. zvezek. Marinka in škrateljki. — Bom že še! Pravljice. Spisal J. Slapšak. S tremi slikami. V Ljubljani, 1910. (Na ovitku 1911.) Založila Katoliška bukvarna. Tiskala Katoliška tiskarna. Oktav str. 115.

Kakor kaže naslov te knjige, namerava Katoliška bukvarna v Ljubljani izdajati poleg Leposlovne knjižnice in Ljudske knjižnice tudi mladinsko knjižnico. Prav je tako! Saj imamo, akoravno je naša mladinska literatura že lepo razvita, še vedno premalo dobre, izvirne domače literature, tako da si morajo naročiti naše šolske knjižnice prevode. Tudi dober prevod stori svojo dolžnost v vzgoji naše mladine. A če se čuje posebno v novjšem času med izobraženci klic: „Nazaj k narodu“, mora to tem bolj veljati v našem mladinskem slovstvu. Veselo znamenje je, da je vsa naša kritika z veseljem sprejela. Milčinskega: „Pravljice“, ki v polni meri zaslužijo hvalo, ki jim jo je prisodila. Tudi Mohorjeva družba izda jeseni izvirno, lepo ilustrirano mladinsko knjigo Meškovo: „Mladim srcem“, I. zvezek. Upamo, da bosta Meško in družba nadaljevala započeto delo.

Prva pravljica pripoveduje o Marinki, ki gre v gozd iskat grenkulje za svojo ubogo mamico Mino, ki stanuje v uborni bajtici in je močno zboleva. Noč jo dohiti, vsa utrujena zaspi v gozdu. Ko se prebudi, zagleda okrog sebe vse polno škrateljčkov, ki jo čuvajo, prinesejo grenkulje in jo obdarijo z zlatom in srebrom. Spravijo jo nato na kraj gozda, kjer zagleda Marinka bajtico in vesela pohiti tja. Mamico je že skrbelo, kje je dete. Zlezla je iz postelje in omedlela. Na pragu jo najde botra, ki jo spravi v posteljo. Marinka pride in z veseljem pripoveduje mamici, kaj je

doživela. Kupita si belo hišico, razdelita nekaj premoženja med uboge, nekaj podarita cerkvi in pridno delata, kajti drugače bi bili škrateljčki porušili hišo. Jako mično zna Slapšak pripovedovati o škrateljkih. Pravljica — to je njegovo polje in tu naj ostane, ker je tukaj domač.

Ni se pa tako posrečila pisatelju druga „pravljica“ — ime ni na mestu — „Bom že še.“ Boštjančkov življenjski princip je: „Bom že še.“ — vsako delo odlaga. Mati ima skrb z njim in premišljuje, kaj bo z njim. A Boštjanček se sanja, da nenačoma umre in pride v pekel, kjer mnogo trpi. Ko se prebudi, je preplašen in se nato, po tem snu — poboljša. Zdi se mi, da je poboljšanje premalo utemeljeno — sanje same še ne poboljšajo porédnega, lenega fantka, ki si je izvolil za življenjski princip: „Bom že še.“

Slapšak naj ostane pri pravljicah — in mnogo bo lahko koristil vzgojiteljem in nežnim srcem. V koliko je prva pravljica izvirna, sedaj ne morem presoditi, ker premalo poznam mladinsko nemško literaturo. Diši pa nekoliko po Grimmu.

Sin.

(Zgodovinska povest iz IX. stoletja.)

I.

Tih večer je bil. Jasno so gorele zvezde nad dolino. Nad gozdom na hribu je stal mesec in lil v dolgih pramenih skozi odprto okno v kočjo. Pred kipi bogov je tlel mal žrtvenik, iz katerega se je razširjal prijeten vonj.

„Torej greš tudi ti z njimi?“

„Tuži!“

Vesela je bila njegova duša, kakor da bi se vrnil iz boja zmagošlaven. Zasanjal je otroške sanje o daljnih, skrivnostnih deželah, zakletih kraljičinah, gradovih in vitežki ljubezni. In poročilo se je veliko hrepenenje, da bi videl ta svet, kakor na dlani.

Za praktično narodno-obrambeno delo se nam odpira široko polje: V Gradcu skrbi „Zarja“ za „Kres“, na Dunaju „Danica“ za „Stražo“, v „Dnevnu“ lahko študirate češko narodno-obrambeno delo in seznanjate rojake z njim, v Slovenski dijaški zvezi pa imate priliko, da posvetite svoje mlade sile neposredno domačim tlem.

V tujini boste čutili premoč naših narodnih nasprotnikov, ob enem pa tudi potom naših društev podali bratsko roko drugim Slovanom. Že kot dijaki boste pomagali graditi ono stavbo katoliške slovanske vzajemnosti, ki edina more zajezi prodiranje naših sovražnikov. Naša društva so včlanjena v Slovanski ligi katoliških akademikov. Na Dunaju je „Danica“ v najožjem stiku s hrvaškimi katoliškimi akademiki v „Hrvatski“, s češkimi v „Lipi“ in s poljskimi v „Polonii“.

V Pragi stanuje „Dan“ pod eno streho s „Češko ligo akademično“ in iz „Zarje“ je izšlo letos novo hrvaško katoliško akademično društvo „Preporod.“ Tukaj se goji slovanska vzajemnost smoteno, na realni podlagi, v načelni edinosti.

Slovenski abiturientje, ki ste načelno naši in vam je do dela za katoliško, slovensko in slovansko stvar, pridite med nas, pridite v „Danico“, „Zarjo“, „Dan“ in Slovensko dijaško zvezo.

Za „Danico“:

iur. Stanko Masič, tč. predsednik.
iur. Vekoslav Vrtovec, tč. tajnik.

Za „Zarjo“:

iur. Anton Ogrizek, tč. predsednik.
iur. Joško Šenk, tč. tajnik.

Za „Dan“:

iur. Josip Dular, tč. predsednik.
iur. Anton Rebol, tč. tajnik.
Za Slovensko dijaško zvezo:
iur. Pavel Rupnik, tč. podpredsednik.
theol. Janko Kete, tč. tajnik.

Nova vladna stranka na Hrvaškem.

Poslanci, ki podpirajo bana Tomašiča, so sklenili ustanoviti enotno vladno stranko, katero so krstili za Stranko narodnega napredka. Dr. Rorauer je predložil načrt programa, ki naglašuje državno edinstvo Ogrske in Hrvaške na podlagi ogrsko-hrvaške pogodbe, politično narodnost Hrvatov s samostalnim ozemljem in čistost pogodbe. Program se dotika tudi Bosne in Hercegovine, naglašajoč, da so deli teh dežel nekdanj pripadali Hrvaški. Tudi narodno edinstvo Hrvatov in Srbov izreka program. To pa je vse postransko, ker sploh ne gre za program, ampak samo za ustanovitev stranke, ki ima slepo služiti Khuen-Tomašičevi vladi. Ustanovitev stranke je samo prvi korak za razpust sabora in za nove volitve, pri katerih upa ban Tomašič dobiti večino, katere nima v sedanjem saboru.

Torej nova vladna stranka — to že nekaj pomeni! Firma, pod katero so se zbrali stari mažaroni in izdali svoj program, je jako posrečena. Stranka narodnega (!?) napredka (!?), je družba nadutih mažaronov, ki hočejo hrvaško ljudstvo s svojim programom le zaslepiti, da bi dalo svoje glasove za to stranko, ki stoji pod protektoratom bana Tomašiča, čigar stremenje je, kakor smo že poročali, priboriti si izmed 88 celih 50 deželnozborskih mandatov. Hrvatje pa poznajo predobro te večne slepljive programe.

Nebo na vzhodu je zakrvavelo. Zbudilo se je solnce za gorami in priveslalo na obzor.

Kakor morski val je zavel zdaj pa zdaj hladen veter in rosne kapljice so zatrepetale na zelenih listih v tisoč barvah in drsele druga za drugo na prožni mah.

Molče so jezдили dalje in kmalu dospeli pred adrianopolska vrata.

„Pred despota Mihaela! Važno poročilo!“

„Kdo ste?“

„Poslanci Ratislavovi!“

„Začuden so gledali Bizantinci na skoraj gole jezdece.“

„Kje smo?“

„Začuden so se vprašali jezdeci. Nad mesto so pripluli solnčni žarki in ga zavili v prozoren pajčolan. Le veličastna cerkev Hagija Zofija je prodrila ta pajčolan in stala mogočna nad mestom.“

„Devana! Ali sem v raju?“

Zastmel je Bojan nad krasnimi Grkinjami. Ustavili so se sredi trga pred mogočno palačo.

Sužen jim je velel raz konj.

Kmalu so stali pred carjem Mihaelom.

„Kriste z vami! Kaj vas je privedlo k meni?“

Stopil je eden jezdec naprej, pokleknil pred njega in mu poljubil ametiste na pozlačenih čevljih. Nato je zopet vstal.

„Jasni, velemožni car! Tvoj prijatelj in naš gospod, Rastislav, po božji milosti knez Moravanov, te prosi, da bi poslal nekaj blagovestnikov njegovemu narodu. Mnogo oznanjevalcev svete vere je prišlo k nam, iz Nemčije in Italije. A križ, križ, ta jim je bil le pripomoček, da bi nas podjarmili. Da, s križem v levici in z mečem v desnici so sejali razdor med mojim narodom, razdor — njihov blagovest. Zatorej, o velemožni car, pošlji nam ti blagovestnikov, ki nam bodo oznanjevali sveto vero v našem milem jeziku, z ljubeznijo v srcu, ne z mečem v roki...“

(Konec prihi.)

me; kajti dobro znajo ločiti večne mažaronske farbarije od programa delavnih ljudskih poslancev.

V naslednjem prinašamo čitateljem ad informationem program imenovane nove vladne stranke, da vsakdo sam sprevidi, kaj so ti gospodje izpustili.

Bilo je v petek dne 14. t. m., ko se je sestala konferenca Khuenovcev, da bi osnovala novo vladno stranko. Program Stranke narodnega (!?) napredka podajamo v kratkih orisih, da lahko vsakdo sam izprevidi, koliko „dobrega“ bi doživeli Hrvatje pod „protektoratom“ Khuen-Tomašiča.

V prvi vrsti stoji jezikovno vprašanje. Glede na to, da je to vprašanje vprašanje narodne časti in pomenilo narodnega ugleda, se zahteva, da se naj hrvaščina upelje obligatorično kot državni in uradni jezik v vse urade in vse panoge javne uprave.

Temu vprašanju sledi železničarska pragmatika, ki se mora nadomestiti z drugim zakonom. Tudi v tem vprašanju pride v poštev hrvaški jezik, ki se bo v skupnih avstrijsko-ogrskih zadevah, kjer se je doslej rabila le nemščina, upeljal tudi hrvaški jezik.

Glede deželne brambe zahteva Stranka narodnega napredka, da se mora potom regnikolarnih deputacij določiti zaznambe deželne brambe v smislu določb pogodbene postave.

Tej točki sledi postava o krajevnih imenih, ki določa, da se morajo dosledno izvesti zaznambe krajev in železničnih postaj v vseh oficijelnih publikacijah skupne vlade.

Vprašanje glede nastavljanja domačinov pri skupnih oblastvih je ravnotako važno kakor jezikovno vprašanje. Zato izjavlja stranka, da bo v državnem zboru energično zahtevala, da se v vseh uradih hrvaško-slovanskega teritorija nastavljajo le domačini.

Dalje zahteva, da se ustanovi na teritoriju hrvaškega kraljestva šola s hrvaškim učnim jezikom, ki naj ima nalogo, vzgojiti železniške uradnike in sploh ves železniški personal.

Tudi v vojaški pouk v svrhu vojaške strokovne izobrazbe se mora vpeljati hrvaščina kot učni jezik, da zamorejo domačini zavzeti mesta v honvehi.

Dalje govori program obširno o avtonomnih potrebah.

Konečno pa določa, da se morajo prijateljski odnošaji Srbov in Hrvatov izpeljati, da ne ostane samo pri besedah, ampak da se vse dejstveno izvrši.

Lep je ta program, ali vprašati moramo pa z brati Hrvati: „Kje pa je ona točka v programu, ki bi pomagala hrvaškemu ljudstvu v boju z mažarskim elementom?“ Ta stranka torej hoče pogibel hrvaškega naroda, ker ne zagovarja njegovih pravic, temveč dela nasprotno za interese velike Hungarije. To bi torej naj bila Stranka narodnega (!?) napredka?! — Ironija.

Nova vladna stranka se je že konstituirala. — Predsednik je bivši ban Teodor grof Pejačević (nekdanj pokrovitelj koalicije!), podpredsednika sta škof Švinderman in dr. Avakumović, tajnik je pa profesor Šišić.

Politični pregled.

Državni zbor.

Otvoritev na seja.

Dunaj, 17. julija.

Druga ljudska zbornica je imela danes svoj prvi dan. Prvič se je zbralo zopet danes nad 500 poslancev, med njimi 170 poslancev novincev. In dolgo pred začetkom prve seje, ki se je vršila ob 11. uri dopoldne, je vrelo pred starogrškim templjem na Francovem Ringu kakor v ulnjaku. Vse hoče videti novoizvoljene zastopnike avstrijskih narodov! Pa tudi v notranjosti palače je vse živo. Poslanci se pozdravljajo, razmotrivajo položaj in si pripovedujejo to in ono.

Malo pred 11. uro zažonijo zvončki, znamenje, da naj se poslanci zberejo v dvorani, ki je kmalu tudi polna.

Ministrski predsednik baron Gautsch pride v spremstvu ministrov. Splošna tišina zavlađa in baron Gautsch prebere med splošno napetostjo pooblastilo, ki ga pooblašča, da sme povabiti starostnega predsednika barona Fuchsa, naj otvori sejo.

Baron Fuchs prevzame po izvršeni prisegi predsedništvo in pozdravi novo ljudsko zbornico. V svojem nagovoru je izrazil upanje, da bo božja ljudska zbornica delala mirno, brez vsakih kravalov in pravično po geslu: „Cuique suum!“ (Vsakemu svoje!) Nadalje želi, da bi bodoča zbornica vzljubila delo in veselje do dela za blagor in potrebe avstrijskih narodov. Končno se izrazi željo, naj bi ljudska zbornica ne bila samo torišče uspešnega dela, ampak tudi prava ljudska zbornica v pravem pomenu besede. — Koncem svojega govora je pozval navzoče, naj zakličejo cesarju trikrat „slava“, sociji so se pa po svoji stari maniri odstranili iz zbornice.

Nato so bili najmlajši člani poslanske zbornice izvoljeni zapisnikarjem, ki so vsak v svojem jeziku prebrali zaobljubno formulo, in poslanci so storili prisego na ustavo.

Po dokončani zaobljubi je starostni predsednik baron Fuchs naznanil slovesno otvoritev državnega zbora s prestolnim govorom, ki se vrši v torek dne 18. t. m. ob 12. uri opoldne na dvoru.

Prihodnja seja je sklicana za sredo ob 11. uri dopoldne. Dnevni red: Razdelitev zbornice v skupine, ki imajo verificirati mandate.

Seja se je nato zaključila ob 12. uri.

Dunaj, 18. julija.

V Hrvaško-slovensko zajednico so vstopili na novo: dr. Gregorin, Laginja, profesor Manlič, dr. Rybar in Spinčič. V svrhu enotne parlamentarne politike in taktike je vstopil klub imenovane petorice primorskih poslancev v Hrvaško-slovensko zajednico, ki se imenuje sedaj Hrvaško-slovenski klub in šteje potemtakem 29 članov. Predsednik imenovanega kluba je voditelj V. L. S. dr. Šusteršič, namestniki Dulibič, dr. Korošec in Spinčič. Ostalih sedem dalmatinskih poslancev tvori lasten klub, ki stoji v parlamentu popolnoma izoliran. Ljubljanski dr. Ravnihar pa gleda zdaj sem, zdaj tja in ve, kam bi stopil...

Za petek dne 21. t. m. je sklicana seja, pri kateri bo izvoljen zbornični predsednik.

V tozadevni konferenci strankinih načelnikov se splošno odobrava kandidatura dr. Sylvestra za zborničnega predsednika. Tudi v zadevi volitve predsednikovega namestnika se je principijelno dosegla enotnost, ker se je uvaževalo temeljno pravilo, da so stranke, ki so v prvi ljudski zbornici imenovala predsednikovega namestnika, tudi letos za to poklicane.

Dr. Korošec pa je odločno proti temu, da si ravno najštevilnejša zveza prisvaja pravico, izbirati kandidata za zbornično predsedništvo; povdarja, da je tozadevno vprašanje vprašanje zaupanja osebi sami. Njegov klub pa bode o dr. Sylvestrovi kandidaturi še sklepal.

Rusinski enotni klub.

V zbornici se je konstituiral skupni rusinski enotni klub, ki se deli na tri skupine: ukrajinske narodne demokrate, ukrajinske radikalce in bukovinske Rusine. Načelnik enotnega kluba je Konstantin Lewicki, podpredsedniki so poslanci Wassilko, Labodinskij in Okuniewskij.

Češki deželni zbor.

„Tagespost“ prinaša v večernem listu z dne 17. t. m. vest iz Prage, ki pravi, da je narodni socialec Hlinak pozval češke deželne poslance, naj z ozirom na pasivnost vlade v vprašanju češkega deželnega zbora odložijo svoje mandate, da se na tak način ustvari novo situacijo.

Italija.

Komisija, ki ji je italijanska vlada naložila, da poroča o zboljšanju in dogradnji pristanišč ob Jadru, obali, je priporočila sledeče stroške: 7.675.000 lir za Bari, 9.000.000 lir za Ortono, 3.800.000 lir za Ankon, 14.400.000 lir za Raveno in 14.000.000 lir za Benetke. Razun tega je predlagala, da se zboljšajo pristanišča v Cotronu, Tarantu, Gallipoli in Brindisu.

Turčija.

Iz Carigrada poročajo: Grški in armenski patrijarh sta vložila pri porti protest proti odpošiljanju krščanskih vojakov v Jemen. Omenjena cerkvena dostojanstvenika opozarjata na veliko umiranje, ki vlada v vrstah vojaških čet, odposlanih v Jemen, ter tudi naglašata, da ni niti duhovnika za krščanske vojake.

Maroko.

Zaradi Maroka se vrše posvetovanja med Kiderlen-Wächterjem in Cambonom. Oba državnika sta baje zadovoljna s tekom razprav, vendar pa je pričakovati, da se bo stvar še precej zavlekla. V Parizu so mnenja, da je treba tudi Nemčijo odškodovati, če razširi Francija v Maroku svojo moč, nasprotno pa je baje tudi Nemčija odnehala od svojih zahtev po teritorialnih kompenzacijah.

Nemška intervencija v Agadirju je imela že svoje slabe posledice. Med Agadirjem in Marakešom so izbruhnili vsled nevolje domačinov nad vsiljivostjo tujcev resni nemiri. To bo imelo najbrže za posledico, da bodo tuje čete v imenu sultana zasedle tudi Marakeš.

Na Trsatu.

Brez kake agitacije se je odločilo letos nad 1100 spodnještajerskih Slovencev in Slovenk za romanje na Trsat. Zgodaj v jutru dne 17. julija sta vozila 2 vlaka iz Maribora in prejemale romarje na vseh štajerskih postajah. Veselo razpoloženje je bilo med romarji, glasile so se narodne in pobožne pesmi.

Okrog 7. ure zjutraj smo došli v Postojno. Ob 9. uri smo šli v svetovnoslovito postojnsko jamo. In pevski zbori so pred jamo zapeli navdušen pesmi, na kar so se romarji razkropili po jami, občudojoč te naravne čudeže. Sami so priznali romarji, da je že samo to, kar se vidi v postojnski jami, vredno one svote, ki se je plačala za skupno vožnjo. Veličastno je bilo, ko so skoraj dve uri odmevali v globočini jame od stene do stene pesmi vrljih naših pevcev. Čudeži, ki so nakopičeni v tej slavni jami, so res nepriemerni.

Popoldne smo se zopet odpeljali dalje čez skaloviti, burni Kras proti našemu cilju — na Trsat. V Reko sta došla vlaka okrog 4. ure popoldne. Od tam smo skozi Sušak odkorakali po pobožne pesmi in glasno moleč po 411 stopnjicah na Trsat.

Krasen je razgled s hrička Marijinega po morski gladini. Ladaja za ladajo se ziblje, parniki pa mogočno režejo po morju sem in tje, v ozadju vidimo otoke, med njimi Mahničev Krk in druge.

Vsi smo prišli zdravi, brez nezgode na Trsat. Takoj smo se poklonili Mariji trsatski. Raz prižnice v svetišču je nas romarje pozdravil naš štajerski rojak, trsatski gvardijan P. Vendelin Vošnjak.

Po okrepčilu in ogledovanju trsatskih znamenitosti so verni romarji zadostili svoji romarski dolžnosti pri sveti spovedi in v molitvi.

Ob 7. uri zvečer je pridigoval framski župnik častiti gospod Franc Muršič, na kar so se vršile slovesne večernice in nazadnje rimska procesija, ki je dala naši prireditvi še poseben sijaj in lepoto.

Okrog 2. ure v jutru so se začele svete maše; saj je bilo med romarji okoli 50 gospodov duhovnikov. Vsi romarji so sprejeli sveto obhajilo. Pridigoval je v jutru ob 5. uri velečastiti gospod dr. Josip Hohnjec. Težko smo se ločili ob 1/8. uri zjutraj od prijaznega svetišča Marijinega. Marsikateremu se je izvil vzdih: „Ali še pridem kedaj sem?“

Po opravljenih molitvah za slovo smo odkorakali v lukó, kjer smo se ukrcali na 4 ladije hrvatskega paroplovnega društva, s katerimi smo se peljali ob obali iz Reke mimo Voloske, Opatije in Lovrane ter v velikem kolobarju zopet nazaj v Reko. Čarobno se je razlegel glas naših mogočnih slovanskih pesmi od obali do obali. „Buči, buči, morje Adrijsko, bilo nekdanj si slovansko!“ Za naše ljudi, ki še niso videli morja, je bila vožnja izreden užitek. Z vlakoma ob 1/2. uri in ob 1/4. uri popoldne dne 18. julija smo se zopet vsi zdravi in veseli ter zadovoljni vrnili nazaj na Štajersko. Spoznavali smo na potu, da smo dolžni, našo ožjo domovino, naše griče in doline še bolj čuvati pred verskimi in narodnimi sovražniki.

S. K. S. Z., posebno pa še voditelju romanja, velečastitemu gospodu dr. Jerovškemu, gre posebna hvala za to lepo prireditev. Pa še prihodnje leto zopet na svidenje!

Naše delo.

Brežice.

V nedeljo dne 16. julija 1911 se je vršil občni zbor podružnice „Slovenske Straže“ za Brežice v prostorih gospoda Šketa pri Sv. Lenartu pri Brežicah. Udeležba je bila povoljna, ako prav bi jih bilo lahko še več prišlo.

Občni zbor se je otvoril z našo narodno himno „Lepa naša domovina“, ki nam jo je zapel pevski zbor katoliškega slovenskega izobraževalnega društva. Potem je otvoril velečastiti gospod kaplan Franc Špindler občni zbor in pozdravil zborovalce.

Mladenič Šetine deklamira „Slepec“ (Iv. Neubauer). Potem so se še vršile pevske točke in pa govori. Gospod predsednik Špindler prebere nekaj točk iz okrožnic, poslanih podružnici od „Slovenske Straže“ ter omeni, da dela „Slovenska Straža“ iz ljubezni do slovenskega naroda, ne pa, kakor naši nasprotniki, iz sovraštva do drugega naroda. Nato se je podalo poročilo tajnika in blagajničarke, ki je pokazalo, da naša podružnica gotovo ni med zadnjimi. Temu je sledilo pobiranje članarine in sprejem novih udov. Nato se je izvolil zopet soglasno stari društveni odbor.

Občni zbor se je zaključil s šaljivim prizorom „Planšarica“, na kar je sledilo še več pevskih točk. Le krepko naprej!

Raznoterosti.

Iz sodne službe. Višje deželno sodišče v Gradcu je imenovalo pravnega praktikanta pri okrožnem sodišču v Celju Adalberta Hočevarja avskultantom.

Pesnik dr. Avgust Harambašič — umrl. Kakor se poroča iz Zagreba, je ondi umrl pesnik dr. Avgust Harambašič. Pokojni je bil priljubljen, njegova dela se visoko čislajo. Nad izgubo velikega pesnika žaluje ves hrvaški narod. „Hrvatsko Pravo“ je prineslo obširen življenjepis velikega pisatelja. Dr. Harambašič je bil tudi izvrsten politik in član hrvaškega sabora.

Liberalcem Savinjske doline v album. Grozna jeza kuha srca ljubih liberalcev, ko čitajo razna resnična poročila o svoji politični umazanosti. Nekateri so tako drzni, da napovedujejo bojkot raznim obrtnikom, češ, ako nismo več varni udrihati po klerikalcih, kjer mi hočemo in kakor mi hočemo, bomo začeli pa bojkot proti vsakemu, ki se bode drznil sprejeti kakšnega klerikala pod streho, ali mu bode postregel. Marsikateri si je danes v stiski ter premišljuje, kaj naj stori. Mi prepustimo vsakemu na prosto voljo, da stori, kar hoče. Onim pa, ki hočejo uprizoriti gonjo proti somišljenikom S. K. Z., povemo odkrito in glasno, da mi bojkot takoj sprejememo. Ne bojimo se nikogar. Povemo pa tudi, da bomo posledice izvajali, in sicer dosledno. Ali menite, da bomo zausnice vedno mirno prenašali? Ne in nikdar ne! Mi imamo iste pravice, kakor vsak drugi, in teh se bomo tudi posluževali. Videli pa bomo, kdo boče li občutil to. Mi smo dosedaj pardonirali, a ker zahtevajo liberalci sami, kar mi nismo hoteli, bomo pa začeli drugače. Objavili bomo vse, tudi najmanjše slučaje, ne oziraje se na to, ali je liberalcem ljubo, ali ne. Tudi nam še niso jeziki obstali, kakor tudi še peresa ne. Ker napovedujete boj, ga mi radi sprejememo. „Straža“ pa bode vedno naš list, ki bode neustrašeno doprinesla vsa poročila, točno in kakor bomo želeli somišljeniki. — „Straža.“

Jugoslovanska strokovna zveza je zadnji čas izvršila krepko odporno akcijo proti brezvestnim napadom kapitalistov na delavsko starostno in invaliditeto zavarovanje. Prvi del te akcije se je končal v nedeljo s celo vrsto lepo uspelih shodov, ki so sledili

drugim prejšnjih nedelj. Najsijajnejši protestni shod se je vršil v Ljubljani. Brzjavno sta ga pozdravila tudi dr. Šusteršič in dr. Korošec. Krščansko delavstvo prav dobro ve, kako velikega pomena je zanj J. S. Z. In oni ljudje, ki imajo vedno na jeziku dobrobit trpečega delavstva, oni ljudje so tudi pri tej akciji igrali vlogo — izdajalcev. Velepomembno akcijo J. S. Z. so ti ljudje imenovali — komedijo. In to so tisti, ki imajo toliko bojnih glasil, po katerih trobijo noč in dan, da hočejo ubiti kapitalizem in ustvariti trpečemu delavstvu, kar krvavo zasluži, namreč zavarovanje na starost, ko obnemorejo njegove življenjske moči. Da pa je to sovražstvo do J. S. Z. tako veliko, je le vzrok edino v tem, ker je v J. S. Z. organizirano krščansko delavstvo. Marsikateri socialni demokrat, ki misli trezno in razsodno, mora nehote pripoznati J. S. Z. velik pomen za slovensko-krščansko delavstvo in sploh za vse trpeče sloje, ki pripadajo delavstvu, ki hoče svojih pravic. V svojih glasilih farbajo ti laži-prijatelji uboge delavce, da delajo edino samo za njih dobrobit, v eni sapi pa dela ta mednarodna svojat razdor, se zaletava v katoliško cerkev, ki je največji kulturni faktor, ki je odpravil suženjstvo in pa ustvaril mnogo sredstev, ki branijo delavca pred kapitalističnimi pijavkami. — Delokrog J. S. Z. je obširen in mnogoštevilen, dobroobiskani shodi pričajo o njenem življenju. In to je, kar bode socije v oči.

Kako podpirajo Hrvatje svoje časopise? Listi poročajo, da so nekateri odlični hrvaški rodoljubi žrtvovali za časopise: dr. M. Starčević 30.000 kron, dr. A. Pavelić 12.150 K, Stjepan Zagorac 5600 kron, Matko Miletich 2500 K itd. Da se razbremenene te posamezne osebe, ki so doslej na lastnih ramah nosile vse žrtve, se je takoj na tožadnem sestanku obvezalo 60 članov stranke, da bodo vsako leto plačali v strankin tiskovni fond po 400, 200, 100, 60, 50 ali še manj kron, nekateri pa mesečno po 1, 2, 5, 8, 10 in celo po 20 K. Celo nek kmet se je obvezal za letnih 30 K. To je lep zgled strankarske zavezanosti in požrtvovalnosti. Kaj pa pri nas? Ako ne zmoremo takih žrtev, storimo vsaj to za naše časopise, kar nam ne povzroča nobenih večjih stroškov: agitirajmo zanj in razširjajmo ga povsod!

X. slovanski časnikarski kongres v Belgradu. Slovanski časnikarski kongres se je zaključil v torek dne 13. t. m. s slavnostnim banketom. Posebne važnosti je zaključna seja, v kateri se je razpravljalo o slovanski brzjavni agenciji in o določitvi mesta, koder bi se naj vršil XI. kongres. Na predlog urednika „Pokreta“, Wilderja, se je po kratki debati določil Zagreb kot mesto prihodnjega kongresa. V komisijo za ustanovitev slovanske brzjavne agencije so bili izvoljeni: za Čeha Fran Hovorka, za Poljake Sokolowski, za Hrvate, avstrijske Srbe in Slovence Rasto Pustoslemšek, za Srbe Ivan Ivanič, za Bolgare pa Basov.

Mednarodni pregled o letošnjem stanju letine. Mednarodni poljedelski zavod je objavil naslednje številke o stanju letošnje letine v odstotkih (100 pomenja normalno letino): v Franciji: pšenica 95,9, žito 90,8, ječmen 103,7, oves 101,9. V Kanadi: pšenica 113, oves 104,2. Na Francoskem je letina v splošnem zadovoljiva. Na Ogrskem (od katerega zavisi cena kruha pri nas) slabjša kot navadno.

Štajersko.

Maribor. Slovensko trgovsko in obrtno društvo v Mariboru posreduje pri nastavljanju trgovskih in obrtnih učencev. Stariši, ki želijo dati svoje sinove učiti, kakor tudi trgovci in obrtniki, kateri rabijo učence, naj se obrnejo pisмено na zgoraj imenovano društvo, ustmeno pa na gospoda Weixla ali gospoda Berdajsa v Mariboru. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko za odgovor.

Sv. Lovrene na Dravskem kolju. Za „Slovensko Stražo“ so na veselici dne 9. julija 1911 nabrala dekleta s prodajanjem šopkov 10 K 50 v. Živela vrla rodoljubna dekleta, srčna hvala vsem darovalcem!

Sv. Lovrene na Dravskem polju. Naša župnija je dala že mnogo mladeničev in deklet, ki so se posvetili Bogu in bližnjemu kot svetni duhovniki, redovniki, redovnice itd. V primeri s številom prebivalcev menda ne zaostaja za nobeno drugo župnijo. Tudi letos bosta dva naša rojaka praznovala novi sveti maši. Dne 24. t. m. bo v Gradcu obhajal primicijo lazarist o. Andrej Tumpej iz Sv. Lovrenca, dne 30. t. m. pa doma pri Sv. Lovrencu trapist o. Tomaž Planinšek iz Spodnjega Pleterja, čigar brat je pred leti tudi iz ravno istega samostana obhajal isto slovesnost. Veselje nas navdaja nad tem, saj se dandanes ne prigodi ravno dostikrat, da bi se v enem letu vršili v isti župniji dve novi sveti maši. Želimo obema gospodoma mnogo sreče in blagoslova na poti v življenje, naj bi pa našla tudi mnogo naslednikov!

Cirkovce. V nedeljo popoldne je v Pongercali pogorelo gospodarsko poslopje kmeta Goričana, kateremu je zgorelo tudi mnogo rži in slame. Ogenj je povzročila strela, zato je bilo v hipu vse v plamenu. Dež je preprečil večjo nesrečo, a tudi ognjegasci so storili svojo dolžnost.

Šikole. Dne 16. t. m. smo bili hudo prestrašeni radi nevihte. V Pongercali je gorelo Cajhovo, na naši gmajni je pa strela omamila enega vola, drugega pa vrgla na tla. „Če vol hitro sam ne vstane, bo treba Plojevo podpora“, je rekel pastirček svojemu tovarišu. „Da bi le ne vstal, potem dobimo še v Šikole 100.000 ali 300.000 K podpore od Ploja“, menil je Stefa, ki je bral nekoč Plojevo podporo na nekem

plotu. — Vol je sedaj še živ in zdrav, zakaj če bi čakal na Plojevo podporo, bi gotovo poginil tam na — gmajni.

Plač. Nesreča. 14letna Marija Verblach na Plaču je padla s črešnje ter si zlomila desno roko; pripeljali so jo v mariborsko bolnišnico.

Sv. Jakob v Slovenskih goricah. Slovensko izobraževalno društvo pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah priredi v nedeljo dne 23. julija 1911 veselico z gledališko igro. Govorit pride urednik Kemperle iz Maribora. V slučaju neugodnega vremena se vrši ista dne 30. julija. K obilni udeležbi uljudno vabi — odbor.

Ponkva. Najdeno otrokovo truplo. Kakor se poroča, so našli delavci v predoru blizu Ponkve truplo šest mesecev starega otroka ženskega spola. Preiskave bodo dognale, ali se je pripetila nesreča, ali izvršil zločin.

Celje. Koncem preteklega tedna so orožniki aretirali pri Štorah blizu Celja sumljivega človeka, ki se je izdal za berača Jožefa Supanca. Ker pa v svrhu legitimacije niso našli pri njem nikakšnih dokumentov, so ga aretirali. Pri žepni preiskavi so našli pri njem 210 K. Na vprašanje, odkod da ima denar, ni vedel ničesar povedati. Sumi se, da je aretirani kak vlomilec. Izročili so ga okrožnemu sodišču v Celje.

Polzela. Pred več tedni je pisal „Nar. List“, da se je v St. Petru „zbralo 300 naprednih volilcev na javnem shodu v Žganjčevi gostilni, kjer so govorili Piki (!), Apat (!) pod predsedstvom Cizla iz Polzele dajali duška svojemu ogorčenju nad Kmečko zv.“ Danes se pa naš Cizl kesa, da je predsedoval temu duškarskemu shodu. Obsojen je namreč pri celjski sodnji na kazen, ker je visoki mož samooblastno predsedoval in ni poprej prosil politične oblasti za dovoljenje. Koncipijent Kalan se je trudil, da bi Cizla izrezal, pa ni šlo.

Z Menine planine. Na mohorsko nedeljo sem, zapustivši samoto, se udeležil veličastne procesije, — pri kateri je bilo zastopano vse Zakretje duhovskega in posvetnega stanu; pač vsopodbudna manifestacija verske misli, vredna, da bi se je udeležili tudi tisti, ki hočejo sedaj ali pa v bodoče voditi naše krščansko ljudstvo, sicer se pokaže med vami in nami prepad, ki ga noben kompromis ne more premestiti. — Oglašivši se v bralnem društvu, sem zvedel, da bo kmalu neka igra, na kar se že naprej veselim, pa tudi podružnica „Slovenske Straže“ se osnuje, da se tudi na obrambnem polju izvede ločitev duhov.

Bizeljsko. Govori se, da bode v kratkem razpisano mesto občinskega tajnika. Bivši kaznjenci imajo bojda prednost.

Brežice. Grozen požar. Iz Brežic se nam poroča: V Zakotu pri Brežicah smo imeli v petek dne 14. t. m. ob 11. uri dopoldne grozen požar, ki so ga zanetili zopet otroci. Posestniku Gerjeviču je zgorela hiša in hlev. Vsled neprestanega vetra se je požar hitro razširil na hlev sosedu Verstovškega. Brežiški požarni brambi se je po daljšem trudu posrečilo, omejiti požar in rešiti vsaj Verstovškovo hišo. Gerjeviču, ki ni popolnoma nič zavarovan, je pogorelo poleg osmih svinj vse seno in žito; škoda se ceni na 14.000 K.

Hrastnik. Železniška nesreča. Iz Hrastnika se nam poroča: Dne 14. t. m. je bilo več delavcev zaposlenih na tiru južne železnice med Hrastnikom in pa Zidanim mostom, med njimi tudi delavec Martin Kajtna. Vsled nepreviđenosti ni opazil bližajočega se tovornega vlaka, ki ga je potegnil za seboj. V trenutku je bil mrtev. Njegovi tovariši, vsi zamišljeni v svoje delo, so ga sicer posvarili, ali bilo je že prepozno. Truplo ponesrečenega delavca je grozno razmesarjeno.

Kozje. Velik živinski in kramarski sejm se vrši dne 25. julija 1911 v Kozjem. Sejmariji se opozarjajo na novo mostno tehtnico, katera bo ta dan brezplačno na razpolago. Vstop v sejmšče za živino je vstopnine prost. Ker je pričakovati ogromno število lepe živine, se kupei uljudno vabijo. — Trško županstvo.

Velenje. Strela je udarila dne 14. t. m. v gospodarsko poslopje gospoda Josipa Demšiča, trgovca v Velenju. Velika zaloga trgovskega blaga je po ognju uničena. Škoda se ceni površno na 50.000 kron. Zavarovano je za 40.000 K. — Dne 16. t. m. je obiskala občino Velenje ponovno huda ura. Treščilo je v hlev posestnika Franca Deberšeka v Podgorju, ki je do tal pogorel. Z veliko težavo in neustrašeno pridnostjo sosedov so rešili komaj pet metrov oddaljeno, popolnoma leseno in s slamo krito hišo. Z njo je bila rešena cela vas. Upamo, da se bo zavarovalnica Dunav na to ozirala in vsaj prve došle obdarovala. Pač po pravici kličemo v litanijah: Treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

Razgled po svetu.

Faliment. V Budimpešti je falirala velika žitna trgovina Rosner, ki ima nad en milijon kron deficita. Vsled tega poloma bo prišlo tudi mnogo manjših žitnih trgovin na Ogrskem v konkurz. Rosner se je javil sam sodnji.

Grozna nesreča. Iz Karlsruhe na Nemškem poročajo, da se je pri Mühlheimu dogodila strašna železniška nesreča, pri kateri je mrtvih 15 oseb, več težko- in lahko-ranjenih. Nesrečo je zakrivila neprevidnost vlakovodje.

**Molitvenike, rožne vence,
podobice, križe različnih
vrst, svetinj iz aluminijuma
itd. itd. priporoča
Tiskarna sv. Cirila v
Mariboru ob Dr.**

tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovenska obrt.

priredi že mali dodatek „pravega : Francka :“ s
kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb. Le vsled svo-
je nedosežne izdatnosti in svoje neprekošene kako-
vosti našel je pravi Franck toli priljubljen
sprejem v s'hehrem gospodinjstvu.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin, trpežne irske peči. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj »Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastojni.

ti hočeš obupati? Radi tega katarja in nadležnega kašlja? Ne bodi neroden — kupi si rajši v najbližji lekarni ali drožeriji škatljico Fayeovih pravih sodenskih mineralnih pastil in jaz grem staviti, da boš vse bolehnosti kar naenkrat prost. Škatljica stane samo K 1.25, toda ne pusti si vsiliti nobenih ponarejanj. — — — — —

Generalna reprezentanca za Avstro-Ogrsko W. Th. Guntzert, c. kr. dvorni dobavitelj, Dunaj, IV.-1., Grosse Neugasse 17. —

Naroči se v Tolstem vrhu, Guštani, Koroško.

Velika izbira finih moških čevljev na zadrgo, kakor tudi čevljev za ženske in otroke. Velika zaloga različnih sandal in knajpovskih čevljev, kakor tudi čevljev za tenis. Z spoštovanjem

Štefan Strašek, Celje.

A detailed illustration of a pocket watch. The watch has a large, ornate ring at the top for a chain. The face is circular with Roman numerals for the hours. There are two main hands, an hour hand and a minute hand, both with decorative, leaf-like tips. A small seconds sub-dial is located at the bottom of the face, around the 6 o'clock position, with its own small hand. The watch is shown against a background of faint, repeating text from the reverse side of the page.

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš Maribor
Tegethofova cesta št. 39.

ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Tudi priporoča raznovrstne voščene sveče in
druge kadilo in olje. 771

Samo lastno izdelovanje. :

Akratotherme 36°C; zdravi se z kopelmi in z pitjem vode; izredno uspešno proti protinu, revmatizmu, ischias, nevralgiji, raznim ženskim boleznim. Velik kopalni basen, posebne kopeli in močilne kopeli. Jako udobno opremljene tujske, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Gozdната okolica. Dobra in vredna restavracija.

===== Sezona od 1. majnika do 1. oktobra. =====
 Prospekti in navodila se dobijo brezplačno pri upraviteljstvu kopališča.

se priporoča

potnikom, ki prenočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo
lepe, snažne in po zimi zakurjene sobe po 1 K do
5 K, okusne jedi, dobro pijačo po ceni.

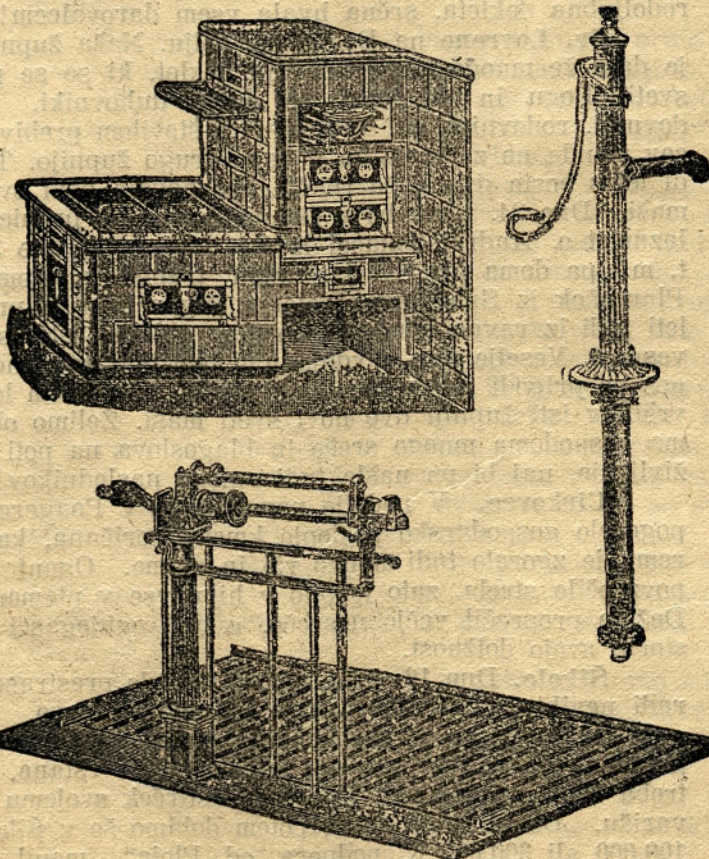
Veliko dvorišče za vozove in tri hleve za konje. — Za zabavo služi **kegljišče**, po zimi zakurjeno. — Po leti sediš na **senčnatem vrtu**.

V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo, posebno v sredah zvečer. 188

Velike dvorane za shode in veselice.

Lastnik: Ivan Millonig.

37 Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

Stavbeni in umetni ključavničar, oblast.
koncesionirani vodovodni instalater

Ivan Rebek, Celje
Poljska ulica št. 14.

Se priporoča za drugim, občinam, korporacijam in zasebnikom za cenjena naročila, namreč za navadne, kakor tudi umetno izdelane železne ograje, kakor tudi vrata, bodisi za vrte, dvorišča, cerkve, grobove itd., štedilna ognjišča vseh sistemov za zasebnike, gostilne ali zavode. Prevzamem napeljavo vodovodov iz studencev, vodnjakov s hidraličnimi vidri. Izdajujem vsake vrste tehtnice, tudi premostne (Brückenzugwagen), prevzamem iste kakor tudi uteže v popravilo. Napeljujem strelovode ter prevzamem sploh vsa v mojo stroko spadajoča dela in izvršujem ista točno in solidno, vse po zmernih cenah.